Lietas Nr. 113002114
Lietas arhīva Nr. 1-0021-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē, 2014.gada 27.februārī

Dobeles rajona tiesas tiesnese R.Krasovska,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, dzimuša /datums/, iesniegto sūdzību par VP Galvenās policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2013.gada 29.novembrī pieņemto lēmumu Nr. 41 (administratīvā pārkāpuma lieta Nr. PF033421), un

Aprakstošā daļa

2014.gada 13.janvārī Dobeles rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par VP Galvenās policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2013.gada 29.novembra lēmumu Nr. 41, kurā norādīts, 2013. gada 4.oktobrī pulksten 20.36 jaunākais inspektors Valsts amatpersona /pers. A/ sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu par braukšanas ātruma pārsniegšanu uz autoceļa A 9. Protokolā minēta automašīna ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kaut gan viņš braucu ar automašīnu, ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Uzskata, ka sods uzlikts nelikumīgi, jo fotoradara mērījumi veikti diennakts tumšajā laikā, kad nebija iespējams konstatēt konkrētu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Pārvietojies pa autoceļu A6 ar ātrumu 80-85 km/h. Pretim braukušas vairākas mašīnas, kā arī viņa automašīnu apdzina vairākas automašīnas, tādēļ noteikt, kura automašīna pārkāpj ātruma ierobežojumu, nebija praktiski iespējams. Sodu var uzlikt tikai par konkrētu pierādītu pārkāpumu. Uzskata, ka pārkāpums nav pierādīts, un ka viņš nav izdarījis pārkāpumu, jo braucis ar ātrumu 80-85 km/h. Protokols sastādīts citai automašīnai. /pers. A/ netika uzrādīts ātruma mērījums, kā arī nebija fotoradara ieraksts.

Nepiekrīt uzliktajam administratīvajam sodam un sastādītajam administratīvajam protokolam. Policijas darbinieks /valsts amatpersona/ melo, ka tajā laikā, kad pārkāpēju apturēja, nebija uz ceļa citas automašīnas, parasti brauc šajā laikā mājās pa autoceļu A6 un vakaros vienmēr ir dzīva satiksme abos virzienos. /pers. A/ netika uzrādīts, mēraparāta derīguma termiņš.

Lēmumā ir minēta automašīna /marka/ ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, taču pārkāpējs braucis ar automašīnu/TL numurs/, tādēļ lēmums ir prettiesisks, nelikumīgs, atceļams un neattiecas uz viņu, lēmuma sastādītāji protokolā minējuši citu automašīnu, tātad citu administratīvā pārkāpuma objektu.

Tā kā nav pareizi noteikts administratīvā pārkāpuma objekts, lēmums un soda nauda ir atceļami. APK 289. pantā noteikts, ka Augstākās iestādes pieņemtu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā rajona tiesā var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no paziņošanas dienas. Piekrīt rakstveida procesa vešanai.

Ņemot vērā iepriekš teikto un vadoties no APL 184. panta lūdz tiesai: atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PF 033421 Nr. 41 no 2013. g. novembra.

2013.gada 29.novembra VP GPP Satiksmes drošības pārvaldes lēmumā Nr. 41 norādīts, 2013.gada O4.oktobrī jaunākais inspektors Valsts amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 033421, kurā norādīja, ka 2013.gada O4.oktobrī plkst.20:36 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli VOLVO V50 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Rīgas reģionā, pa autoceļu A9 (16.kilometrā), virzienā no Rīgas uz Liepāju ar ātrumu 116 km/h vietā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 90 km/h. Minimālais braukšanas ātrums 112 km/h.

Ātrums fiksēts ar ātruma mērīšanas kontrolierīci STALKER Nr.26679, kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas apstākļos ir + 3 %. Mērījums apskatīt atteicās.

2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN):115.1 .punktā noteikts, ka ārpus apdzīvotām vietām motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,51, un autobusiem braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 90 km/h.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{8}panta piektajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem,

kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, - transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu 20 latu apmērā.

Apstākļi, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu: nav konstatēti. Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu: LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts - ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta; ja pārkāpumu izdarījusi persona, kas agrāk izdarījusi noziegumu.

2013.gada O4.oktobrī jaunākais inspektors Valsts amatpersona saskaņā ar LAPK 32. - 37., 268. - 274.'pantu un 275.panta pirmās daļas pirmo punktu pieņēma lēmumu Nr. PF033421, par izdarīto pārkāpumu /pers. A/ piemērojot LAPK 149.8panta piektās daļas sankcijā paredzēto naudas sodu - 20 latu apmērā.

Notikuma vietā /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 033421 veica ierakstu: ,,Nepiekrītu", Administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PF 033421 /pers. A/ parakstīja.

2013.gada 17.oktobrī VP GKPP PP tika saņemta /pers. A/ sūdzība par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 033421. Sūdzībā norādīts, ka plkst.20:36 bija iestājusies tumsa. Pirms un pēc /pers. A/ brauca daudz transportlīdzekļi. Vairāki transportlīdzekļi viņu apdzina. /pers. A/ uzskata, ka braukšanas ātrums varēja būt fiksēts citam transportlīdzeklim. /pers. A/ norāda, ka tumšā laikā veiktie braukšanas ātruma mērījumi nevar būt par pamatu administratīvā soda uzlikšanai, jo nevar identificēt konkrētu pārkāpumu. /pers. A/ norāda, ka policijas darbinieki nevarēja uzrādīt fotoradara rādītājus un sertifikātu par to, ka mērierīce derīga lietošanai. /pers. A/ nepiekrīt sastādītajam administratīvajam protokolam un uzliktajam administratīvajam sodam. /pers. A/ lūdz atcelt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzības izskatīšanas laikā par 2013.gada O4.oktobrī izdarītā pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem tika pieņemts dienesta ziņojums no jaunākā inspektora Valsts amatpersona. Dienesta ziņojumā jaunākais inspektors Valsts amatpersona norāda, ka 2013.gada 04.oktobrī pildīja dienesta pienākumus, Babītes novadā uz autoceļa A9, kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona. Plkst. 20:36 tika fiksēts braukšanas ātruma pārkāpums - 116 km/h, pie atļautā 90 km/h. /valsts amatpersona/ paskaidro, ka pretim brauca viens transportlīdzeklis, un neviena cita šajā laika posmā (pārkāpuma fiksēšanas brīdī) nebija. Tika pieņemts lēmums šo pretim braucošo transportlīdzekli apturēt. Tika apturēts transportlīdzeklis VOLVO V50 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kuru vadīja /pers. A/. Pēc apturēšanas /valsts amatpersona/ sasveicinājās ar vadītāju un izskaidroja apturēšanas iemeslu. Vadītājs reaģēja agresīvi un nepiekrita apturēšanas iemeslam. /valsts amatpersona/ centās vadītājam uzrādīt rokas radara mērījumu, bet vadītājs kategoriski atteicās ar to iepazīties bez videoieraksta. /valsts amatpersona/ izskaidroja, ka ar stacionāro mērierīci, kas atrodas dienesta transportlīdzeklī viņš nav tiesīgs strādāt, jo tai beigusies verifikācija. /pers. A/ atbildēja, ka viņam vienalga un viņš šo protokolu pārsūdzēs, bet /valsts amatpersona/ neko nevarēšot pierādīt. /valsts amatpersona/ pārbaudot datu bāzē konstatēja, ka /pers. A/ gada laikā jau saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē. Tas tika ņemts vērā, kā vainu pastiprinošs apstāklis. Pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas, /pers. A/ ar to iepazinās, paņēma kopiju un, neko neatbildēdams, aizbrauca.

2013.gada 01.novembrī no Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes tika saņemti administratīvā pārkāpuma lietas Nr.PF033421 materiāli.

LAPK 286.panta otrajā daļā noteikts, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

LAPK 244.pants nosaka - institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{4} pants nosaka - noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcem. Prasības braukšanas ātruma kontroles mērierīcem ir noteiktas normatīvajos aktos, kas reglamentē vispārējās mērierīču prasības, t.i. likums "Par mērījumu vienotību" un 2006.gada 5.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verifIcēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm".

Šajā gadījumā transportlīdzekļa VOLVO V50 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ braukšanas ātrums tika fiksēts ar kontrolierīces STALKER Nr.26679 palīdzību. Minētās ierīces atkārtotās verificēšanas sertifikātā Nr.E0597V12 norādīts, ka tā atbilst 2006.gada 5.decembra Ministru kabineta noteikumi Nr.981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām. Sertifikāts derīgs līdz 2013.gad 04.oktobrim.

Lietā nav strīds par to, ka 2013.gada O4.oktobrī plkst.20:36 transportlīdzekļa VOLVO V50 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ braukšanas ātrums tika fiksēts vietā, kur saskaņā ar CSN 115.1. punktu atļautais braukšanas ātrums ir 90 km/h.

Saskaņā ar LAPK 243 .panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 033421 norādīts, ka 2013.gada 04.oktobrī plkst.20:36 transportlīdzekļa VOLVO V50 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ braukšanas ātruma fiksētais mērījums bija 112 km/h (ņemot vērā iekārtas kļūdu). Minēto faktu dienesta ziņojumā apstiprina jaunākais inspektors/valsts amatpersona/

Arī /pers. A/ sūdzībā nenorāda, ka braucis ar atļauto braukšanas ātrumu, bet paskaidro, ka tumšā laikā veiktie braukšanas ātruma mērījumi nevar būt par pamatu administratīvā soda uzlikšanai, jo nevar identificēt konkrētu pārkāpumu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka lietā nepastāv apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti pārkāpuma fiksēšanā, nav konstatējama arī viņu tieša vai netieša ieinteresētība - nepamatoti vainot /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF 033421 norādīts, ka 2013.gada O4.oktobrī plkst.20:36 transportlīdzekļa VOLVO V50 ar

valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ braukšanas ātruma fiksētais mērījums bija 116 km/h.

Minimālais braukšanas ātrums, ņemot vērā iekārtas STALKER Nr.26679 kļūdu + 3 %, ir 112 km/h, līdz ar to secināms, ka šī gada 04.oktobrī plkst.20:36 /pers. A/, braucot ar transportlīdzekli VOLVO V50 ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu par 22 km/h.

Atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar vieglajiem automobiļiem paredzēta LAPK 149.8panta piektajā daļā.

149.^{8} panta piektajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 km/h līdz 30 km/h ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, -transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu 20 latu apmērā.

Pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus (administratīvā pārkāpuma protokolu Nr./numurs/, /pers. A/ sūdzību, jaunākā inspektora Valsts amatpersona dienesta ziņojums), uzskatu, ka /pers. A/ vaina LAPK 149.8panta piektajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF 033421 sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta prasībām.

LAPK 32.pantā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Jaunākais inspektors Valsts amatpersona pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ņēma vērā apstākļus, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu: LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts - atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai - diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi.

Uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokols par Nr.PF 033421 par /pers. A/ izdarīto CSN 115.1.punkta pārkāpumu, sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots likumīgi LAPK 149^{8}.panta piektās daļas ietvaros.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un LAPK 287.panta pirmās daļas I.punktu, nolemts jaunākā inspektora Valsts amatpersona 2013.gada O4.oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 033421 atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.^{1}pants nosaka sekojošus pierādīšanas līdzekļus: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Konkrētajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo VP Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /valsts amatpersona/ 2013.gada 29.novembra lēmums Nr.41 (lietas 6.-10.), Administratīvā pārkāpuma protokols PF 033421, sastādīts 2013.gada 4.oktobrī, kas ietver sevī lēmuma daļu par administratīvā soda uzlikšanu (lietas 11.lapa). Pārkāpēja /pers. A/ sūdzība (lietas 12.lapa), kurā pats pārkāpējs norāda, ka policijas darbinieki viņu nevarēja redzēt diennakts tumšajā laikā, pa ceļu braukušas daudzas automašīnas- pirms, aiz pārkāpējas, citas automašīnas viņu apdzina, ātrums varēja tikt nomērīts citai automašīnai, nevis /pers. A/. Policisti nevarēja uzrādīt fotoradara rādītājus, nevarēja uzrādīt radara sertifikātu. VP Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja jaunākā inspektora Valsts amatpersona ziņojums (lietas 15.lapa). Minētajā dienesta ziņojumā /valsts amatpersona/ norāda kāda iemesla vadīti policijas darbinieki pārbaudījuši tieši automašīnu Volvo ar reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, jo konkrēti šai automašīnai tika fiksēts ātruma pārkāpums 116 km/h, neviena cita automašīna tajā laikā pa ceļu nebrauca. SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr. E0597V12, kas apstiprina, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei mērījumu veikšanas laikā ir bijis derīgs un atbildis Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr. 981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtotu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punktā noteiktajām prasībām.

Savukārt Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi VP Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /valsts amatpersona/ 2013.gada 29.novembra lēmumā Nr.41, norādīto motivāciju un pierādījumu analīzi, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu, tā kvalifikāciju un personas vainu ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa šajā daļā pievienojas lestādes motivācijai.

Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta noteikumu Nr. 632 „Patērētāju tiesību aizsardzības centra nolikums" 3.punkts nosaka, ka Patērētāju aizsardzības centra kompetencē ir Patērētāju tiesību aizsardzības likumā un citos normatīvajos aktos noteikto tiesību un pienākumu īstenošana un funkciju pildīšana patērētāju tiesību un interešu aizsardzības, tirgus uzraudzības, kā arī bīstamo iekārtu uzraudzības un reglamentētās metroloģijas jomā.

Iestāde pamatoti Lēmumā atzina, ka saskaņā ar LAPK 243.panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Tiesā nav iesniegti pierādījumi, ka ļautu apšaubīt amatpersonu fiksēto administratīvā pārkāpuma protokolā, gluži pretēji, visi administratīvajā lietā apkopotie pierādījumi savā kopībā viens otru papildina un pastiprina.

Bez tam lēmumā ir vērtēta arī policijas darbinieku subjektīvā attieksme pret pārkāpēju un konstatēts, ka nepastāv apstākļi, ka ļautu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti.

Izvērtējot Sūdzības iesniedzēja argumentus par vainas esamību, tiesa atzīst vispārējā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietā ir jākonstatē pie atbildības saucamās personas vaina. Ar vainu saprotama fiziskās personas subjektīvā psihiskā attieksme pret nodarījumu.

Sūdzības iesniedzēja izdarītās prettiesiskas darbības dēļ varēja rasties avārijas situācija, kas ir nopietns sabiedrības interešu apdraudējums, kā arī paša pārkāpēja subjektīvā nihilistiskā attieksme pret normatīvo aktu prasībām un sabiedrībā pieņemtām normām.

Attiecībā uz Sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, tiesa norāda sekojošo:

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbilstību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Iestāde Sūdzības iesniedzējam piemērojusi naudas sodu Ls 20 apmērā, uzskatot to par samērīgu atbilstoši izdarītā pārkāpuma raksturam un īstenošanas veidam. Iestāde ir atzinusi, ka konstatētais pārkāpums nav uzskatāms par maznozīmīgu un tādējādi pārkāpējs nav atbrīvojams no administratīvās atbildības.

Lemjot par naudas soda piemērošanu, Iestāde rūpīgi un vispusīgi ir vērtējusi, izdarītā pārkāpuma raksturu un tā īstenošanas veidu.

Iestāde ir norādījusi LAPK 149^{8}.panta sestā daļa par izdarīto pārkāpumu paredz konstantu soda apmēru 30 Ls līdz ar to šajā gadījumā lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un ietveršana lēmumā atzīta par nelietderīgu.

Ņemot vērā Latvijas APK 22.pantā noteikto soda mērķi, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet Sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Latvijas APK $289.^{1\,2}$ panta otrās daļas 1.punkta, $289.^{6}$ panta, $289.^{13}$ panta, $289.^{17}$-$289.^{18}$panta, tiesa

n o s p r i e d a :

Lēmumu atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu VP Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2013.gada 29.novembra lēmumu Nr.41 pilnā apmērā, bet /pers. A/, personas kods: /personas kods/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Dobeles rajona tiesā. Spriedums sastādīts 2014.gada 27.februārī un pieejams tiesas kancelejā no plkst. 16.30.

Tiesnese R.Krasovska